czwartek, 12.02.2026

Rok Świętego Franciszka - Spotkania ze Słowem Bożym i Pismami św. Franciszka

Spotkania będą prowadzone przy kolejnych klasztorach franciszkańskich w Krakowie o godzinie 19:30:
16 lutego - oo. Bernardyni, Kraków ul. Bernardyńska 2
23 marca - Bracia Mniejsi Konwentualni, Kraków ul. Franciszkańska 2/4
27 kwietnia - Bracia Mniejsi Kapucyni, Kraków ul. Lortańska 11
25 maja - Bracia Mniejsi, Klastor św. Kazimierza, Kraków ul. Reformacka 4

Poniżej prezentujemy list Ojca Świętego Leona XIV oraz odpowiedź na ustanowiony Rok św. Franciszka przez Ministrów Generalnych Franciszkańskich wraz z naszym przełożonym międzynarodowym Tiborem Kauserem. Warto zapoznać się z oboma listami.

LIST OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV
DO PRZEŁOŻONYCH GENERALNYCH KONFERENCJI
RODZINY FRANCISZKAŃSKIEJ
Z OKAZJI ROZPOCZĘCIA OBCHODÓW
OSIEMSETLECIA ŚMIERCI ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU

[Asyż, 10 stycznia 2026 r.]

Do Przełożonych Generalnych
Konferencji Rodziny Franciszkańskiej

„Nasza siostra śmierć" – wołał św. Franciszek 3 października 1226 r. w Porcjunkuli, gdy szedł jej na spotkanie jako człowiek w końcu pełen pokoju. Mija osiem wieków od śmierci Biedaczyny z Asyżu, który niezatartymi zgłoskami wypisał w sercach ludzi swego czasu słowo Chrystusowego zbawienia.

Wspominając znaczącą rocznicę osiemsetlecia od jego Transitus – przejścia do wieczności, pragnę duchowo połączyć się z całą Rodziną Franciszkańską i wszystkimi, którzy wezmą udział w obchodach rocznicowych, mając nadzieję, że przesłanie pokoju znajdzie głęboki oddźwięk we współczesnym Kościele i społeczeństwie.

Na początku swojego życia ewangelicznego usłyszał on wezwanie: „Pan objawił mi, abyśmy używali pozdrowienia: niech Pan obdarzy was pokojem" [1]. Tymi prostymi słowami przekazuje swoim Braciom i każdemu wierzącemu wewnętrzne zadziwienie, jakie Ewangelia wniosła do jego życia: pokój jest sumą wszystkich dóbr Bożych, darem, który zstępuje z góry. Jakże złudne byłoby myślenie, że można go zbudować wyłącznie ludzkimi siłami! A jednak jest to dar czynny, który należy przyjmować i przeżywać każdego dnia [2].

To samo pozdrowienie zmartwychwstały Pan kieruje w wieczór Paschy do swoich uczniów, przestraszonych i zamkniętych w Wieczerniku: „Pokój wam!" [3]. Nie jest to formuła grzecznościowa, ale stanowcza zapowiedź zwycięstwa Chrystusa nad śmiercią. Podobnie jak głos aniołów w noc Bożego Narodzenia – „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, w których sobie upodobał" [4] – tak samo pokój, który ogłasza Ojciec Seraficki, jest tym pokojem, który sam Chrystus ogłosił między niebem a ziemią.

W dzisiejszych czasach, naznaczonych wieloma wojnami, które wydają się nie mieć końca, a także wewnętrznymi i społecznymi podziałami, które powodują nieufność i strach – św. Franciszek ciągle przemawia. Nie dlatego, że oferuje rozwiązania techniczne, ale dlatego, że jego życie wskazuje autentyczne źródło pokoju.

Franciszkańska wizja pokoju nie ogranicza się do relacji między ludźmi, ale obejmuje całe stworzenie. Franciszek, który nazywa słońce „bratem", a księżyc „siostrą", który w każdym stworzeniu dostrzega odbicie Bożego piękna, przypomina nam, że pokój musi obejmować całą rodzinę stworzenia. Ta intuicja wybrzmiewa ze szczególną siłą w naszych czasach, kiedy nasz wspólny dom jest zagrożony i jęczy pod jarzmem wyzysku. Pokój z Bogiem, pokój między ludźmi i pokój ze stworzeniem – to nierozerwalne wymiary jedynego wezwania do powszechnego pojednania.

Drodzy bracia, niech przykład i duchowe dziedzictwo tego Świętego, silnego w wierze, niezachwianego w nadziei i płonącego gorącą miłością do bliźniego, pobudzi we wszystkich znaczenie ufności w Panu, oddania się życiu wiernemu Ewangelii, przyjmowania i oświecania wiarą i modlitwą każdej okoliczności i każdego działania życia.

W tym Roku łaski pragnę powierzyć wam modlitwę, aby św. Franciszek z Asyżu nadal napełniał nas wszystkich doskonałą radością i zgodą:

Święty Franciszku, nasz bracie, ty, który osiemset lat temu
wyszedłeś na spotkanie siostrze śmierci jako człowiek pełen pokoju,
wstawiaj się za nami u Pana.

Ty, który w krucyfiksie z San Damiano rozpoznałeś prawdziwy pokój,
naucz nas szukać w Nim źródła wszelkiego pojednania
które burzy każdy mur.
Ty, który jako nieuzbrojony przekroczyłeś linie wojny
i niezrozumienia,
daj nam odwagę budować mosty tam,
gdzie świat wznosi granice.
W tym czasie targanym konfliktami i podziałami,
wstawiaj się, abyśmy stali się budowniczymi pokoju:
nieuzbrojonymi i rozbrajającymi świadkami pokoju, który pochodzi od Chrystusa. Amen.

Z takimi uczuciami wyrażam najserdeczniejsze życzenia wszelkiego dobra szczególnie dla was wszystkich, którzy podążacie za charyzmatem Biedaczyny z Asyżu, oraz dla tych, którzy na różne sposoby będą obchodzić rocznicę jego dies natalis, jednocześnie z całego serca przesyłam upragnione Błogosławieństwo Apostolskie.

Z Watykanu, 7 stycznia 2026 r.

LEON PP. XIV

(za stroną Radia Niepokalanów: https://radioniepokalanow.pl/ziarno-zycia-wiecznego-list-ministrow-generalnych-na-osiemsetlecie-smierci-sw-franciszka/)

Po oficjalnym otwarciu obchodów osiemsetlecia śmierci św. Franciszka z Asyżu (1226-2026), które odbyło się 10 stycznia 2026 r. w bazylice Matki Bożej Anielskiej w Porcjunkuli, ministrowie generalni rodziny franciszkańskiej opublikowali wspólny list zatytułowany Ziarno życia wiecznego. Dokument skierowany jest do całej rodziny franciszkańskiej i do ludu Bożego, zachęcając do ponownego odczytania dziedzictwa Biedaczyny jako żywej i wspólnej odpowiedzialności.

List, podpisany przez ministrów generalnych Zakonu Braci Mniejszych, Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, Trzeciego Zakonu Regularnego, Franciszkańskiego Zakonu Świeckich oraz przewodniczącą Międzynarodowej Konferencji Franciszkańskiej Trzeciego Zakonu Regularnego, zawiera szczegółową i konkretną refleksję na temat charyzmatu franciszkańskiego w osiemsetną rocznicę śmierci Franciszka. Tekst, opierając się na Testamencie, wskazuje potrójne dziedzictwo, jakie święty pozostawił Kościołowi i światu: miłosierdzie zrodzone ze spotkania z ubogimi i z Chrystusem ukrzyżowanym; wierną miłość do Kościoła, uznanego za „ziemię ubogą, ale żyzną", oraz do Eucharystii jako serca tajemnicy chrześcijańskiej; życie braterskie przeżywane jako ewangeliczny sposób wprowadzania pokoju.

Szczególny nacisk położono na braterstwo jako alternatywę dla wszelkiej logiki władzy: nie chodzi o Zakon o strukturze piramidalnej, ale o zżytą wspólnotę braterską, w której każdy jest „mniejszy", powołany do służby i wzajemnej troski. Z tego stylu wywodzi się również posłanie pokoju, zawarte w pozdrowieniu: „Niech Pan obdarzy cię pokojem", które Franciszek otrzymał jako program życia i ewangelizacji, zarówno wczoraj, jak i dziś.

Osiemsetlecie jest zatem ukazane nie jako zwyczajne upamiętnienie, ale jako czas odnowy oraz osobistej i wspólnotowej odpowiedzialności. Ziarno zasiane przez Franciszka nadal kiełkuje i wymaga pielęgnowania poprzez konkretne wybory miłosierdzia, wierności Kościołowi i budowania międzyludzkich relacji.

List towarzyszy rozpoczęciu obchodów osiemsetlecia, mając na celu ożywienie siły Ewangelii przeżywanej przez Franciszka, pielgrzyma i brata wszystkich, i zachęcając do rozeznania drogi wskazanej całej rodzinie franciszkańskiej.

Pełna treść listu Ziarno życia wiecznego pozwala pogłębić sens obchodów osiemsetlecia i poznać wskazania dotyczące życia całej rodziny franciszkańskiej dzisiaj.

Pełna treść listu w j. polskim dostępna TUTAJ